ما و «تشهد» و «سلام» در نماز

شماره پرسش: ۴۱۲۱۸

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۴/۱۲/۱ ۱۷:۵۱:۲۶

متن پرسش

با سلام و ادب خدمت استاد محترم: ۱. در کتاب های آداب نماز و سر الصلاه حضرت امام خمینی، تفاوت بین تشهد و سلام را درست متوجه نشدم. تشهد را می فرمایند توجه به وجه یمینی عالم. (همون حقیقت محمدیه (ص.) و.....) سلام را توجه به مقام اسمیت در عالم فرموده اند. که فرد متوجه این بعد در خودش و عالم شود. و نظر سلم و صفا به تمام موجودات داشته باشد. و بیابد که برحمتک وسعت کلی شی.... الان تفاوت سلام و تشهد چیست؟ تفاوت وجه یمینی... با مقام اسمیت چیست؟ ۲. اگر از ابعاد اخلاقی و تزکیه ای موضوع را نگاه کنیم آیا می شود گفت که مقام تشهد یعنی توجه به تمام صفات خوب در انسان ها و سلام یعنی آن صفات را هم از خدا دیدن یا نه این اصلا موضوع دیگری است و کاربردش جایی دیگر.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! در تشهد، این ما هستیم و زیباترین و عالی‌ترین حضور نسبت به خود در بقای توحیدیِ حضرت حقّ و نهایت عبودیتِ خود در جمال حضرت پیامبر «صلوات‌الله‌علیه‌وآله». و این است وجهِ یمینی ما به اعتبار گشودگی به ابعاد روحانی باطنیِ‌مان. و در سلام، حال این مائیم و رجعت از حقّ به خلق و نظر سلم و صفا به تمام موجودات، تا در نسبت خود به جامعیتی نایل شویم که نه با حقّ از خلق غافل باشیم و نه در خلق از حق غفلت کنیم. این‌جا است که چون از نماز با سلامی که می‌دهیم فارغ شدیم، عملاً در جامعیتی خاص که جمع خلق و حقّ است قرار خواهیم داشت. موفق باشید